

۱۴۲ - دلیل تسلط بر قلوب و تصرف و تقلیب

و قوله الامنع الابهی . و از جمله دلایل ظهور غلبه و قدرت و احاطه که بنفسه از آن مظهر وجود و مظهر معبود در اکناف و اقطار عالم ظاهر شد چنانچه آنجمال ازلی در شیراز در سینه ستین ظاهر شدند و کشف غطاً فرمودند معذک باندک زمانی آثار غلبه و سلطنت و اقتدار از آن جوهر الجواهر ز بحر البحور در جمیع بلاد ظاهر شد بقسی که از هر بلدی آثار و اشارات و دلالات و علامات آن شمس لاهوتی هویدا گشت و چه مقدار قلوب صافیه رقیقه که از آن شمس ازلیه حکایت نمودند و چقدر رشحات علی از آن بحر علم لدنی که احاطه نمود جمیع ممکنات را با آنکه در هر بلد و مدینه جمیع علماء و اعزه بر منع و زد ایشان بر خاستند و کمر غل و حسد و ظلم بر دفعشان بستند و چه نفوس قدسیه را که جواهر عدل بودند بنسبت بظلم کشتند و چه هیاکل روح را که صرف علم و عمل ازیشان ظاهر بود بدترین عذاب هلاک نمودند مع کلذک هر یک ازین وجودات تا دم مرگ بذکر الله مشغول بودند و در هوای تسلیم و رضاء طائر و بقسی این وجودات را تقلیب نمودند و تصرف فرمودند که جز اراده اش مرادی نجستند و بجز امرش امری نگزیده اند رضا برضایش دادند و دل بخیالش بستند حال قدری تفکر فرمائید آیا چنین تصرف و احاطه از احدی در امکان ظاهر شده و جمیع این قلوب منزله و نفوس مقدسه بکمال رضا در موارد قضا شتافتند و در واقع شکایت جز شکر از ایشان ظاهر نه و در مواطن بلا جز رضا ازیشان مشهود نه و این رتبه هم معلوم است که کل اهل ارض چه مقدار غل و بغض و عداوت باین اصحاب داشتند چنانچه ایذاء و اذیت آن طلعات قدس معنوی را علت فوز و رستگاری و سبب فلاح و نجاح ابدی میدانستند آیا هرگز در هیچ تاریخی از عهد آدم تا حال چنین غوغائی در بلاد واقع شد و آیا چنین ضوضائی در میان عباد ظاهر گشت و با این همه ایذاء و اذیت محل لعن جمیع ناس شدند و محل ملامت جمیع عباد و گویا صبر در عالم از اضطبارشان ظاهر شد و وفا در ارکان عالم از فعلشان موجود گشت . و از حضرت عبدالهء در مفاوضات است قوله العزیز در آیه ۱۳ فصل ۸ از کتاب دانیال میفرماید و مقدس متکلی را شنیدم و هم مقدس دیگر را که از آن متکلم میپرسید که رؤیای قربانی دائمی و عصیان خراب کننده تا بکی میرسد و مقام مقدس و لشکر بپایمالی تسلیم کرده خواهد شد و بمن گفت که تا بدو هزار و سیصد شبانه روز آنگاه مقام مقدس مصفی خواهد گردید تا آنکه میفرماید این رؤیا نسبت بزمان آخر دارد یعنی این فلاکت و این خرابیت و این حقارت تا کی میکشد یعنی صبح ظهور کی است پس گفت تا دو هزار و سیصد شبانه روز آنگاه مقام مقدس مصفی خواهد شد خلاصه مقصد اینجاست که دو هزار و سیصد سال تعیین میکنند و بتص توراة هر روزی یکسال است پس از تاریخ صدور فرمان ارتحشستا بتجدید بنای بیت المقدس تا یوم ولادت حضرت مسیح ۴۵۶ سال است و از یوم ولادت حضرت مسیح تا یوم ظهور حضرت اعلی ۱۸۴۴ سنه است و چون ۴۵۶ سال را ضم برین کنی دو هزار و سیصد سال میشود یعنی تعبیر رؤیای دانیال در سنه ۱۸۴۴ میلادی واقع شد و آن سنه ظهور حضرت اعلی بود ... و حضرت مسیح در اصحاح ۲۴ از انجیل متی آیه ۳ تصریح میفرماید که مقصود ازین اخبار دانیال زمان ظهور است و آن آیه این است . و چون بکوه زیتون نشسته بود شاگردانش در خلوت نزد وی آمده گفتند بما بگو که این امور کی واقع میشود و نشان آمدن تو و انقضای عالم چیست " از جمله بیانات حضرت مسیح که در جواب ایشان گفت این بود " پس چون مکروه ویرانی را که بزبان دانیال گفته شده است در مقام مقدس بر پا شده بینید هر

که خواند دریافت کند " انتہی و جواب را حواله باصحاح ثامن از کتاب دانیال فرمود که هر کس آن اصحاح را بخواند آنزمان را دریافت خواهد نمود .